

47 Cm 32/2001 - 72

19.8.2002
ČESKÁ REPUBLIKA

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem
KRAJSKÝ SOUD V PLZNI
dne 30. září 2005

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl svým samosoudcem JUDr. Zuzanou Krejsovou v právní věci žalobce **Československá obchodní banka, a.s.**, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 14, IČO 00001350 (adresa pro doručování: Praha 1, Senovážné nám. 32) proti žalovaným ad 1) **Železářny Hrádek, a.s.**, se sídlem Praha 1, Opletalova 27, IČO 45359016 a ad 2) **Železářny Veselí, a.s.**, se sídlem Praha 1, Opletalova 27, IČO 00011380 o návrhu na zaplacení směnečné pohledávky Kč 22 000 000,-, o námitkách žalovaných do vydaného směnečného platebního rozkazu

t a k t o:

I. Směnečný platební rozkaz vydaný Krajským soudem v Plzni dne 26.1.2001 č.j.52 Sm 128/2000-14 se ponechává v platnosti.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Návrhem ze dne 13.12.2000 domáhá se žalobce vydání směnečného platebního rozkazu, kterým by žalovaným byla uložena povinnost zaplatit mu společně nerozdílně směnečnou pohledávku Kč 22 000 000,-, úroky, odměnu a náhradu nákladů řízení. Jako žalované označil žalobce Válcovny trub Chomutov, a.s., Železářny Hrádek, a.s., a Železářny Veselí, a.s. Svůj návrh odůvodnil tím, že je řádným majitelem směnky vlastní vystavené dne 21.11.1997 v Chomutově žalovaným Válcovny trub Chomutov, a.s., na řad společnosti Mechanizace traťového hospodářství Praha, a.s. Směnka zní na částku Kč 42 000 000,- a splatnou se stala 21.12.1997. Žalovaní Železářny Hrádek, a.s., a Železářny Veselí, a.s., převzaly svým podpisem na směnce aval za výstavce. Směnka byla dne 21.11.1997 převedena remitentem na řad společnosti CIMEX Trading, a.s., a dále pak na řad právního předchůdce žalobce

společnosti Investiční a poštovní banka, a.s., se sídlem Praha 1, Senovážné nám.32. IČO 4535316619. Žalobce se stal řádným majitelem směnky na základě smlouvy o prodeji podniku, která byla uzavřena dne 19.6.2000 mezi společností Investiční a poštovní banka, a.s. a Československá obchodní banka, a.s. Smlouva o prodeji podniku nabyla platnosti a účinnosti dnem jejího podpisu tj. 19.6.2000 a na základě této smlouvy přešly na společnost Československá obchodní banka, a.s., všechna práva a závazky a tedy i veškeré pohledávky včetně příslušenství a práv s nimi spojených, které náležely k prodávanému podniku. Zápis prodeje podniku byl zapsán do Obchodního rejstříku společnosti Investiční a poštovní banka, a.s., oddíl B, vložka 1351. Dopisem ze dne 20.9.2000 byla tako tato skutečnost oznámena žalovanému Válcovny trub Chomutov, a.s., a dopisy ze dne 25.9.2000 žalovaným Železářny Hrádek, a.s., a Železářny Veselí, a.s. Žalovanému ad 1) byla směnka předložena k placení a na směnku bylo zaplacen 23.12.1997 Kč 10 mil. a 30.12.1997 Kč 10 mil. Dále pak již na uvedenou směnku nebylo žalovanými ničeho zaplacen.

Ve věci byl vydán směnečný platební rozkaz, kterým soud uložil žalovaným zaplatit žalobci směnečnou pohledávku Kč 22 mil. se 6% úroky jdoucími z částky Kč 32 000 000,- od 22.12.1997 do 30.12.1997 a z částky Kč 22 000 000,- od 31.12.1997 do zaplacení, odměnu částkou Kč 73 333,- a náhradu nákladů řízení za zaplacený soudní poplatek částkou Kč 1 000 000,-.

Do vydaného směnečného platebního rozkazu podali všichni žalovaní námítky. Námítky žalovaného Válcovny trub Chomutov a.s. byly usnesením soudu ze dne 27.3.2001 odmítnuty jako pozdě podané.

K projednání včas podaných námitek žalovaných Železářny Hrádek, a.s., a Železářny Veselí, a.s., soud za použití ust. § 175 odst. 4 o.s.ř. nařídil jednání.

Žalovaný Železářny Hrádek, a.s., ve svých námítkách uvedl, že mu není známo, že by jako aval byl zavázán za výstavce směnky, jež je předmětem žaloby. Směnku neneviduje ve svých závazcích, kopii nemá k dispozici, nemůže pousoudit, zda osoba, která jeho jménem měla žalovaného směnečně zavázat, byla k tomu oprávněna a zda jde o podpis této osoby. Uvedl dále, že namítá, že nejsou podány úplné důkazy o skutkových tvrzeních obsažených v žalobě, konkrétně o tom, že žalobce se stal řádným majitelem směnky a toto žalovanému svým dopisem oznámil. Žalovaný uvádí, že o tom vyrozuměn nebyl, rovněž není doloženo, kdy a kdo na směnku částečně platil. Nebyly tedy splněny předpoklady pro vydání směnečného platebního rozkazu, žalobce nepředložil další listiny nutné k uplatnění svého práva. Uvedl dále, že směnečný platební rozkaz neobsahuje sídlo žalobce, pouze je uvedena identifikace pracoviště, které podalo žalobu. Podáním stejného data pak ještě žalovaný své námítky doplnil v tom smyslu, že má za to, že žalobce nepředložil důkaz o své aktivní legitimaci, za takový důkaz žalovaný nepovažuje výpis z obchodního rejstříku o subjektu Inevestiční a poštovní banka, a.s.

Žalovaný Železářny Veselí, a.s., ve svých námítkách uvedl, že mu není známo, že by byl jako aval zavázán za výstavce směnky, neneviduje směnku ve svých závazcích, nemůže posoudit zda, osoba

kteřá měla svým podpisem žalovaného směnečně zavázat, byla k tomu oprávněna a zda podpis jejímž jménem je směnka opatřena, je podpisem této osoby, vyjadřuje tedy přesvědčení, že o pravosti předložené směnky je důvod pochybovat. Namítl dále, že žaloba neobsahuje úplné důkazy o skutkových tvrzeních, konkrétně o tom, že žalobce se stal řádným majitelem směnky a toto žalovanému oznámil svým dopisem. Žalovaný uvedl, že o tomto vyrozuměn nebyl, neboť předmětnou korespondenci stejně jako směnku nemá v doručené poště na adrese svého sídla. Uvedl dále, že žalobce nedoložil ani kdo a kdy na směnku částečně platil, nebyly tedy splněny předpoklady pro vydání směnečného platebního rozkazu, žalobce nepředložil další listiny nutné k uplatnění svého práva, konkrétně listiny prokazující částečné plnění na směnečnou sumu. Uvedl rovněž dále, že směnečný platební rozkaz neobsahuje sídlo žalobce.

Na nařizeném jednání žalobce uvedl, že na svém návrhu nadále trvá, žalovaní uvedli, že trvají na podaných námitkách. Navrhli, aby řízení ve věci bylo přerušeno, neboť byla podána u Městského soudu v Praze žaloba proti ČSOB, a.s., a IPB, a.s., o neplatnosti smlouvy o prodeji podniku. Otázku platnosti smlouvy o prodeji podniku považují žalovaní za zásadní i ve vztahu k těmto námitkám. Žalovaný Železářny Hrádek, a.s., dále uvedl, že smlouva o prodeji podniku nebyla součástí žalobního návrhu, nebyla žalovanému předložena k důkazu, o tom, že na něj přešla pohledávka, jíž se domáhá. S obsahem smlouvy se žalovaný chce seznámit.

Žalobce poukázal na své písemné vyjádření, které soudu na jednání předložil, zejména poukázal na obsáhlou korespondenci s oběma žalovanými ohledně výzev k úhradě směnečné sumy a to jak právním předchůdcem, tak žalobcem. Uvedl, že žalovaní o směnce věděli, měli předmětnou směnku povinnost evidovat ve svých závazcích a v případě žalovaného Železářny Hrádek, a.s., mu byla i zaslána kopie směnky. Pokud jde o podpisy žalovaných na směnce jedná se o podpis [redacted] JUDr. Ing. Z [redacted] Z [redacted], který směnky za oba žalované podepsal s tím, že podle výpisu z obchodního rejstříku mohl podepisovat samostatně jako [redacted] obou společností. Žalobce uvedl, že podpisy jimiž je směnka opatřena jsou podpisy JUDr. Ing. Z [redacted]. Pokud jde o aktivní legitimaci uvedl žalobce, že tuto dokládá smlouvou o prodeji podniku IPB, která byla dne 19.6.2000 uzavřena mezi společností Investiční a poštovní banka, a.s., jednající prostřednictvím nuceného správce Ing. P [redacted] S [redacted] jako prodávajícím a žalobcem jako kupujícím. Poukázal na ustanovení § 477 odst. 1 obchod. zákoníku, podle kterého na kupujícího přecházejí všechna práva a závazky, na které se prodej vztahuje. K přechodu veškerých práv a závazků z prodávajícího a kupujícího tedy dochází přímo ze zákona. Poukázal tedy současně i na čl. 3.1. smlouvy, podle kterého cenné papíry přechází jakožto nedílná součást podniku z prodávajícího na kupujícího, tedy na žalobce s tím, že pojem cenné papíry je ve smlouvě rozvěž vymezen a to jako akcie, dluhopisy, směnky, podílové listy a jiné cenné papíry z majetku prodávajícího.

Soud na jednání provedl důkazy listinami, a to dopisy IPB Železárnám Hrádek, a.s., ze dne 29.12.1997, 8.4.1998, 16.4.1999, dopis IPB Železárnám Veselí, a.s., ze dne 29.12.1997, 8.4.1998, 16.4.1999, dopis Železáren Hrádek, a.s., adresovaný IPB, a.s., ze dne 14.4.1997, dopisem Želežárny Hrádek, a.s., Investiční a poštovní bance, a.s., ze dne 27.4.1999, dále dopis Železáren Hrádek ze dne 21.4.1999 a IPB Železárnám Hrádek, a.s., ze dne 26.4.1999. Dále pak byl proveden důkaz dopisy ČSOB, a.s., oběma žalovanými ze dne 25.9. a smlouvou o prodeji podniku, uzavřenou ze dne 19.6.2000 mezi Investiční a poštovní bankou, a.s., a Československou obchodní bankou, a.s. Dále byl proveden důkaz úplným výpisem z obchodních rejstříků obou žalovaných a žalovanými předloženými návrhy Městskému soudu v Praze o určení neplatnosti smlouvy o prodeji podniku ze dne 19.6.2000 mezi Československou obchodní bankou, a.s., a Investiční a poštovní bankou, a.s.

Námítky obou žalovaných jsou částečně shodné, oba namítají, že směnku nemají ve své účetní evidenci, a v té souvislosti namítají pravost směnky a podpisu avala. Pokud jde o tuto část námitek, nutno poukázat na to, že směnečný závazek vylývá ze samotné listiny, směnky. Platnou směnku s podpisem obou žalovaných jako avalů za výstavce Válcovny trub, a.s., žalobce soudu v prvopise předložil. Na řízení pak žalobce poukázal a prokázal výpisy z obchodního rejstříků obou žalovaných, že v době vystavení směnky mohl za oba žalované podepisovat samostatně [redacted] pan JUDr. Ing. Z [redacted] Z [redacted]. Na směnce jsou k vytištěným obchodním firmám žalovaných připojeny shodné podpisy. Žalovaní nenavrhli v řízení žádné důkazy o tom, že nejde o podpis [redacted] obou žalovaných pana Z [redacted], když o jeho podpis má dle tvrzení žalobce jít a rovněž z dokazování vyplývá, že byl jedinou osobou oprávněnou samostatně za oba žalované podepisovat. Námítky v tomto ohledu nebyly tedy shledány důvodnými.

Další námítkou bylo nedostatečné doložení skutkových tvrzení v žalobě, zejména o tom, že žalobce se stal řádným majitelem směnky, že o tom žalované vyrozuměl a kdo a kdy na směnku plnil, a že tedy žalobce nepředložil další listiny nutné k uplatnění svého práva. Žalobce předložil soudu směnku, jejíhož zaplacení se domáhá. Z této směnky na částku Kč 42 mil. vyplývá, že byla do výše částky Kč 20 mil. zaplacená a to dne 23.12. 1997 částkou Kč 10 mil. a dne 30.12.1997 částkou Kč rovněž 10 mil. Částečné placení je na směnce vyznačeno a ustanovení čl. I. § 39 zák. č.191/1950 Sb., zákona směnečného a šekového, vyznačení takového částečného placení na směnku předpokládá. Vyznačení se může domáhat primárně směnečník (výstavce směnky vlastní), avšak i jakákoliv jiná osoba směnku částečně platí. Zákon nestanoví povinnost ohledně značení toho, kdo platí. Žalobce tedy dostal dostatečně své povinnosti, když předložil samu směnku, z níž jeho tvrzení vyplývají.

Pokud jde o aktivní legitimaci žalobce jako řádného majitele směnky, tato rovněž vyplývá ze směnky samé a to dvěma rubopisy, z nichž vyplývá, že posledně byla směnka indosována na IPB, a.s. Tento postup je zcela v souladu s ustanovením článku I. § 16 cit. zák. Pokud jde o převod směnky na žalobce ČSOB, a.s., ten vyplývá ze žalobcem tvrzeného převodu podniku. Prodej podniku žalobce

doložil výpisem z Obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze v oddíle B, vložce 1351, ohledně Investiční a poštovní banky, a.s., Výpis o obchodního rejstříku je veřejnou listinou a je vydáván soudem na základě skutečností do obchodního rejstříku zapsaných. Řízení o zápis do obchodního rejstříku je soudním řízením a byl-li zápis proveden, musel být proveden na základě usnesení soudu vydaného dle ustanovení § 200d o.s.ř., tedy po přezkoumání listin dokládajících zapisované skutečnosti. Spolu s návrhem tento výpis z obchodního rejstříku dokládající prodej podniku a tím i převod práv ze směnky žalobce soudu doložil. Byly tedy předloženy listiny nutné k uplatnění práva ve smyslu ustanovení § 175 odst. 1 o.s.ř.

S ohledem na procesní návrh žalovaných soud však v rámci důkazního řízení se zabýval přesto platností smlouvy o prodeji podniku podniku Investiční a poštovní banky a.s. Československé obchodní bance a.s. ze dne 19.6.2000.

Návrhu na přerušení řízení soud nevyhověl, neboť nebyly dány pro přerušení podmínky dle ustanovení § 109 odst.1 písm.b) o.s.ř., dle kterého soud řízení přeruší, závisí-li hodnocení na otázce, kterou není oprávněn soud řešit. Krajský soud je věcně příslušný ke sporům ze smluv o prodeji podniku, je tedy oprávněn jako otázku předběžnou věc řešit.

Soud smlouvu o prodeji podniku Investiční a poštovní banky, a.s., Československé obchodní bance, a.s., provedl jako důkaz listinou a neshledal důvody neplatnosti této smlouvy. Podle svých návrhů, kterými se žalovaní domáhají určení neplatnosti této smlouvy u Městského soudu v Praze spatřují žalovaní důvody neplatnosti v neurčitosti předmětu prodeje, poukazují zejména na nedostatečnou specifikaci převáděných nemovitostí a závazků.

Podle ust. § 476 zák.č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění platném v době uzavření smlouvy, se smlouvou o prodeji podniku zavazuje prodávající převést na kupujícího vlastnické právo k věcem, jiná práva a jiné majetkové hodnoty, již slouží provozování podniku a kupující se zavazuje převzít závazky prodávajícího související s podnikem a zaplatit kupní cenu. Jak tedy vyplývá z citovaného zák. ustanovení podstatnými náležitostmi smlouvy o prodeji podniku je vymezení předmětu převodu jako podniku a určení ceny spolu se závazkem kupujícího převzít závazky prodávajícího související s podnikem. Smlouva o prodeji podniku ze dne 19.6.2000 uzavřená mezi Investiční a poštovní bankou, a. s., a Československou obchodní bankou, a.s., tyto podstatné náležitosti obsahuje a neurčitost předmětu převodu či závazků, které měly přejít na kupujícího soud neshledal. Je nutné při tom poukázat, že zákon výslovně nepožaduje doslovnou specifikaci převáděných věcí a závazků, neboť jde o ty věci, jež slouží provozování podniku a závazky související s podnikem, přičemž vymezení podniku je obsaženo v ustanovení § 5 obchodního zákoníku. S ohledem právě na to, že soubor věcí, práv a jiných majetkových hodnot se při provozu podniku neustále mění a k zajištění možnosti převodu podniku tzv. "v chodu" nepožaduje

zákon (protože to ani není technicky možné), aby podnik jako předmět převodu byl ve smlouvě blíže vymežován např. soubory věcí a to jak movitých tak nemovitých, jakož i souborů závazků.

V případě, že by zákon takové vymezení každé jednotlivosti požadoval, mohl by být převod realizován souborem smluv kupních na věci movité a nemovitosti. Právě s ohledem na specifičnost předmětu prodeje je proto smlouva o prodeji podniku upravena jako zvláštní smluvní typ.

Soud tedy z provedeného dokazování má za prokázané, že žalobce se stal řádným majitelem směnky na základě na směnce vyznačených rubopisů a přechodu směnky z posledního na směnce vyznačeného majitele na žalobce v souvislosti s prodejem podniku. Přechod práv k cenným papírům je ve smlouvě výslovně zmíněn, ale s ohledem na výše uvedené, i kdyby tomu tak nebylo, práva k těmto papírům by přešla jako součást podniku, tedy souborů věcí, práv a jiných majetkových hodnot.

Prodávající provozoval banku, jeho podnikem tedy byla banka ve smyslu ust. § 1 zák. o bankách č.21/1992 Sb. a předmětem prodeje tedy je soubor složek podnik tvořících bez ohledu na to, zda byly ve smlouvě jednotlivé věci, práva či závazky individuálně určeny.

Soud proto zamítl žalovaným navrhované svědecké výpovědi; soud nepovažuje naprosto za rozhodné, zda osoby podepisující smlouvu měli povědomost o rozsahu konkrétních složek podnik tvořících či dokonce o jednotlivé individuálně určené směnce. Pro smlouvu o prodeji podniku je stanovena písemná forma a nutné je vycházet z obsahu smlouvy v její písemné podobě.

Tvrzení o tom, že žalovaným nebylo žalobcem oznámeno, že se stal majitelem směnky nemá soud za prokázané. K tomuto tvrzení žalovaní žádné důkazy neoznačili, naopak žalobce předložil rozsáhlou korespondenci, že oběma žalovaným on či jeho předchůdce Investiční a poštovní banka, a.s., oznamovaly povinnost placení a to, že se stal majitelem směnky.

Pokud pak jde o poslední namítanou skutečnost ohledně nedostatku uvedení sídla žalobce na vydaném směnečném platebním rozkazu, není tato důvodem pro vydání opravného usnesení či dokonce zrušení směnečného platebního rozkazu. Ust. § 157 odst. 1 o.s.ř. ukládá soudu v rozhodnutí označit účastníka. Účastník musí být označen nepochybně tak, aby byl individuálně určen, měl právní subjektivitu a nemohl být zaměněn za jinou osobu tak, aby rozhodnutí mohlo být vykonatelné. Soud poznamenává, že žalobce se v žalobě označil řádně, včetně svého sídla, identifikačního čísla a doplnil své údaje o adresu pro doručování písemností. Při prepisu soud na rozhodnutí tj. směnečném platební rozkaze označil žalobce jeho obchodní firmu a adresou pro doručení písemností. Takto označen je však žalobce dostatečně. Je dostatečně identifikován a není zaměnitelný s jinou osobou, neboť jiná osoba stejné firmy jako akciová či jiná společnost neexistuje (není zapsána v obchodním rejstříku).

Z těchto všech výše uvedených důvodů soud po zhodnocení všech provedených důkazů dospěl k názoru, že námitky žalovaných

do vydaného směnečného platebního rozkazu nejsou důvodné, a proto vydaný směnečný platební rozkaz ponechal v platnosti tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř, podle kterého by měl právo na náhradu nákladů řízení žalobce, který byl ve věci úspěšný. Náhradu nákladů řízení vzniklých v souvislosti s jednáním o námitkách žalobce nepožadoval, proto bylo rozhodnuto rovněž tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku a náhrada nákladů nebyla přiznána žádnému z účastníků.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li povinnost žalovaného splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí.

V Plzni dne 08.02.2002

Samosoudce:
JUDr. Zuzana Krejsová, v.r.

~~Za správnost vyhotovení:
Jana Smržová~~